

दीपकः, पुं, (दीपयति जटराग्निमिति । दीपि + खलु ।) यमानौ । इति रत्नमाला ॥ (गुणा-
श्चास्य यमानौशब्दे ज्ञेयाः ।) लोचमस्तकः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ दीपः । (यथा, ब्रह्माख-
पुराणे ।

“विष्णुवैष्णवि यो दद्यात् कार्तिके मासि दीपकम् ।
अग्निदोमसहस्रस्य फलमाप्नोति मानवः ॥”

येन पक्षिणां पक्षिणो गृह्यन्ते सः । इति
हैमचन्द्रः । ४। ४०८ ॥ वाजु इति शिकरा इति
च भाषा । रामविशेषः । अयं हनुमन्मते
वडागेषु द्वितीयरागः । सूर्यनेत्राग्निर्गतः । अस्य
जातिः सम्पूर्णा । गृह्यन्ते गृह्यन्ते । गान-
समयसु श्रीगौरी मघाङ्कः । अस्य रूपं यथा ।
वर्णो रक्तः । वस्त्रं पाटलवर्णम् । गलभूषणं
वृहस्पतिमालम् । मत्तहस्त्यारूपोऽयम् । बहु-
स्त्रीपरिवृतश्च । कस्यचिन्मते । लज्जया दीप-
निर्वापशेनान्वकारमयं गृहं कृत्वा स्त्रीभौ
रमते । अस्य रागिण्यः पञ्च यथा । देशी १
कामोद २ नट ३ केदारा ४ कानरा वा कर्णाटी
५ । पुत्ताञ्जाटी यथा । कुन्तलः १ कमलः २
कलिङ्गः वा कलिन्द्रः ३ चम्पकः ४ कुसुम्भः वा
कुसुमः ५ रामः ६ लहिलः ७ हिमालः ८ ।
भरतमते अस्य रागिण्यो यथा । केदारा १
गौरा २ गौळ ३ गुजरी ४ रुद्राणी ५ ।
तन्मते पुत्ता यथा । कुसुमः १ टङ्कः २ नट-
नारायणः ३ विहागराः ४ किरोदस्तः ५
रहसमङ्गला वा रभसमङ्गला ६ मङ्गलाटकः ७
अडातुः वा आडाता ८ । इति तहफतोल-
हिन्दाखसंगीतशास्त्रसंग्रहः ॥ (तालविशेषः ।
यथा, सङ्गीतदामोदरे ।

“भुतो लघुः भुतस्त्रेव ताले दीपकनामनि ॥”

दीपकिङ्, स्त्री, (दीपस्य किङ्म् ।) दीपजात-
कञ्जलम् । इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥

दीपझूपी, स्त्री, (दीपस्य झूपीव तैलधारकत्वात् ।)
दीपवर्तिः । श्लिता इति भाषा । तत्प्रथ्यायः ।
तैलमाली २ दीपखोरी ३ विदाहिका ४ ।
इति शब्दमाला ॥

दीपखोरी, स्त्री, (दीपं खोरयति गद्याघातं
करोति स्थिरीकरोतीति । खोर गद्याघाते +
खिच् + अच् । गौरादित्वादित् डीष् ।) दीप-
झूपी । इति शब्दमाला ॥

दीपध्वजः, पुं स्त्री, (दीपस्य ध्वज इव ।) कञ्ज-
लम् । इति जटाधरः ॥

दीपनं, स्त्री, (दीपयति वह्निमिति । दीप + खिच्
+ ख्युः ।) तगरञ्जलम् । इति रत्नमाला ॥
कुङ्कुमम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (मन्त्रसंस्कार-
विशेषः । यथा, प्रारदातिलके ।

“भन्नायां दश कथ्यन्ते संस्कारा सिद्धिदायिनः ।
जननं जीवनं पञ्चात्ताडनं बोधनं तथा ॥
अथाभिवेको विमलीकरणाय्यायने तथा ।
तर्पणं दीपनं गुप्तिदेशेता मन्त्रसंस्काराः ॥”

“तारमावारमायोगो मनोदीपनमुच्यते ॥”

दीपनः, पुं, (दीप्यते इति । दीप + ख्युः ।) मयूर-
शिखा । (दीप + खिच् + ख्युः ।) शालिचक्राकः ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ कासमर्हः । पलाखुः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ दीपयितरि, त्रि ॥ (यथा,
ऋतुसंहारे । १ । ३ ।

“सुवासितं हर्षतलं मनोरमं
प्रियासुखोच्छासविकल्पितं मधु ।
सुतन्निर्गते मदनस्य दीपनं
शुचौ निशीथेऽनुभवन्ति कामिनः ॥”

दीपनी, स्त्री, (दीप्यते जटरवह्निरनया । दीप +
खिच् + ख्युट् । स्त्रियां डीप् ।) मेघिका ।
(अस्याः पर्यायाः यथा, —

“मेघिका मिथिनी मेघिदीपनी बहुपत्रिका ।
बोधिनी गन्धवीजा च ज्योतिर्गन्धफला तथा ॥
वल्लरी चन्द्रिका मन्था मित्रपुष्पा च कैरवी ।
कुञ्जिका बहुपर्णी च प्रीतवीजा सुनिच्छदा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

पाठा । यवानो । इति राजनिर्घण्टः ॥

दीपनीयः, पुं, (दीप्यते जटरवह्निरनेनेति । दीप +
खिच् + खनीयर् ।) यवानो । इति राज-
निर्घण्टः ॥ दीपनयोग्ये, त्रि । (यथा सुश्रुते ।
१ । ४५ ।

“दीपनीयमचक्षुष्यं वाङ्मं दधि वातलम् ॥”

औषधवर्गविशेषः । यथा, —

“पिप्यली पिप्यलीकूलं चयचित्रकनागरम् ।
दीपनीयः सुतो वर्गः कफानिलगदापहः ॥”

इति चक्रदत्तः ॥

दीपपादपः, पुं, (दीपस्य पादप इव ।) दीप-
वृक्षः । इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥

दीपपुष्पः, पुं, (दीप इव पुष्पं यस्य ।) चम्पक-
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

दीपवती, स्त्री, (दीपवत् तेजस्वित्वं अस्यस्या
इति । दीप + मतुप् । मस्य वः ।) कामाख्यायां
नदीविशेषः । यथा, —

“शाश्वती कथिता या तु नदी मत्स्यध्वजा चिता ।
तस्याः पूर्वं समाख्याता नदी दीपवती मता ॥
एषा च हिमवन्जाता हिन्दन्ती दीपवत्तमः ।
तेन देवमनुष्येषु नदी दीपवती स्मृता ॥
दीपवत्याः पूर्वतस्तु शङ्खाटो नाम पर्वतः ॥”

इति कालिकापुराणे २२ अध्यायः ॥

दीपवृक्षः, पुं, (दीपस्य वृक्ष इव आधारः ।) दीपा-
धारः । पिलसुच् इति देलुका इति च भाषा ।
तत्प्रथ्यायः । दीपतरुः २ ज्योत्स्नावृक्षः ३ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ दीपपादपः ४ । इति शब्दार्थ-
कल्पतरुः ॥ (यथा, महाभारते । १२। २०२। ६।

“यथा प्रदीपः पुरतः प्रदीपः
प्रकांशमन्यस्य करोति दीप्यन् ।
तर्पह पक्षेन्द्रियदीपवृक्षा
ज्ञानप्रदीपः परवन्त एव ॥”

दीपशिखा, स्त्री, (दीपस्य शिखा कारणत्वेन
अस्यस्याः । अच् । टाप् ।) कञ्जलम् । इति

शब्दार्थकल्पतरुः ॥ (दीपस्य शिखा ।) प्रदीप-
ज्वाला ॥ (यथा, रघुः । ६ । ६७ ।

“सञ्चारिणी दीपशिखेव रात्रौ
यं यं अतीयाय पतिंवरा सा ॥”

दीपशङ्खला, स्त्री, (दीपानां शङ्खलेव ।) दीपाली ।
इति हारावली । १२४ ।

दीपान्विता, स्त्री, (दीपैरन्विता युक्ता ।) गौण-
चान्द्रकार्तिकस्याभावात्वात् यथा. भविष्य-
पुराणम् ।

“येवं दीपान्विता राजन् । खाता पञ्चदशी भुवि ।
तस्यां दद्यात्त चेद्दं पितृणां वै महालये ॥
पञ्चदशी अभावात्वात् । अभावात्सामिध्वज्य ।
दीपमालाश्च कर्त्तव्याः शक्त्वा देवगृहेषु च ।
रथ्यापण्यमशानेषु नदीपर्वतसासुषु ॥
इति ब्रह्मपुराणोक्तनानास्थानदीपदानेन दीपा-
न्विता खाता येयमिति विशेषणाच्च ॥” इति
श्राद्धतत्त्वम् ॥३॥ तत्र कर्त्तव्यं यथा, —

“प्रदोषसमये लक्ष्मीं पूजयित्वा यथाक्रमम् ।
दीपवृक्षास्तथा कात्यां भक्त्वा देवगृहेषु च ॥
चतुर्व्यथे भ्रमशानेषु नदीपर्वतसासुषु ।
वृक्षमूलेषु गोष्ठेषु चलरेषु गृहेषु च ॥
वस्त्रैः पुष्पैः शोभितयाः क्रयविक्रयभूमयः ।
दीपमालापरिचिप्ते प्रदोषे तदनन्तरम् ॥
ब्राह्मणान् भोजयित्वादी विभष्य च बुभुक्षि-
तान् ।

अलङ्कृतेन भोक्तव्यं नववस्त्रोपशोभिना ॥
स्निग्धैर्मुग्धैर्विदग्धैश्च बान्धवैर्दत्तैः सह ॥”

इति तिथितत्त्वम् ॥

तत्र श्यामापूजाप्रमाणं यथा, —

“दीपान्विता पार्वत्याय स्मृता काव्यचर्चनाय च
महानिशि द्वितीयं स्थात् पूर्वदुर्वाभ्रगनाप्रयोः
महानिशि याभ्रगनाप्रयोः पूर्वदुरेव द्वितीय
काव्यचर्चनं स्थात् इत्यर्थः । प्रथमं पार्वत्यं द्वितीय
काव्यचर्चनमिति द्वितीयशब्दस्य तात्पर्यार्थः ॥”
इति स्मृतिस्वरसंग्रहप्रतयोमकेप्रतन्त्रम् ॥३॥

अपरश्च ।

“दीपोत्सवंचतुर्दश्या संमियां या भवेत् कुतूः ।
तस्यां यां तामसी रात्रिः सोच्यते कालरात्रिका ॥
तस्यां पूजा प्रकर्त्तव्या काली तारा प्रियङ्करौ ॥”

इति कालीकुलसङ्गावः ॥

दीपाली, स्त्री, (दीपानां आली श्रेणी ।) दीप-
माला । तत्प्रथ्यायः । दीपशङ्खला २ । इति
हारावली । १२४ ॥ (दीपानां आली यत्र ।)
दीपान्विताभावात्वात् । तत्प्रथ्यायः । यच्-
रात्रिः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

दीपिका, स्त्री, (दीपयति प्रकाशयति अहादी-
निति । दीप + खिच् + खलु । टापि अत
इत्वम् ।) महिन्तापनीयश्रीनिवासकृतज्योति-
र्यज्यविशेषः । यथा, अस्तं मतवति मिहिरैः
मलिनदीषाकुले च गोविभवे । उद्गाहारिषु
शुद्धिग्रहणार्थं दीपिका क्रियते ॥ एतद्भिन्ना सुवन-
चखजातकशुद्धादिदीपिकाः सन्ति ॥ रागिणी-